

HJÆLPEMIDDEL 2

De menneskelige omkostninger ved Fort Europa Krænkelser af menneskerettigheder over for migranter og flygtninge ved EU's grænser Amnesty International

Hvert år er der tusindvis af migranter og flygtninge, som forsøger at nå frem til Europa. Nogle er drevet af behovet for at undslippe knusende fattigdom; andre flygter fra vold og forfølgelse. Rejsen er behæftet med risiko. Mindst 23.000 personer vurderes at have mistet livet i forsøget på at nå frem til Europa siden 2000¹. Dem, der når frem til Den Europæiske Unions (EU's) grænser, de oplever, at sikkerhed står uden for deres rækkevidde.

EU og dets medlemsstater har opbygget et stadig mere uigennemskueligt fort for at holde ulovlige migranter ude — uanset deres motiver, uanset de desperate handlinger, som mange er villige til at iværksætte for at nå EU's kyster. For at "forsvare" sine grænser har EU finansieret avancerede overvågningssystemer, har givet økonomisk støtte til medlemsstater, der befinder sig ved de ydre grænser (f.eks. Bulgarien og Grækenland), for at styrke deres grænser og har oprettet et agentur til koordinering af et europæisk hold af grænsevagter til patruljering af EU's grænser.

De enkelte medlemsstater har selv truffet drastiske foranstaltninger for at standse ulovlig indvandring. Migranter og flygtninge bliver ulovligt udvist fra Bulgarien, Grækenland og Spanien uden adgang til asylprocedurer og ofte på en måde, der bringer dem i alvorlig fare. De bliver dårligt behandlet af grænsevagter og kystvagter. Desuden gør nogle medlemsstater brug af truslen om langvarigfrihedsberøvelse som et afskrækkende middel over for dem, der overvejer at komme til Europa².

En flygtning er en person, som er flygtet fra sit eget land, fordi de har en velbegrunnet frygt for forfølgelse, og fordi deres regeringer ikke kan eller vil beskytte dem. **Asylprocedurer** tager sigte på at fastslå, om en person opfylder den juridiske definition på en flygtning. Når et land anerkender en person som flygtning, giver det dem **international beskyttelse** som erstatning for deres oprindelseslands beskyttelse.

En **asylsøger** er en person, som har forladt sit land og som søger beskyttelse, men endnu ikke er anerkendt som flygtning. I den periode, hvor en asylansøgning behandles, må asylansøgere ikke tvinges til at vende tilbage til deres oprindelsesland.

De foranstaltninger, der anvendes af EU, stopper ikke ved dets faktiske grænser, men rækker langt ind i nabolandene. EU og dets medlemsstater har søgt at skabe en stødpudezone ved at indgå samarbejdsaftaler med nabolandene, som hjælper dem med at blokere for ulovlig migration til Europa. De har finansieret modtagelses- og tilbageholdelsescentre for migranter og flygtninge i lande, hvor der er alvorlige bekymringer over adgang til asylprocedurerne, når man er frihedsberøvet, såsom Tyrkiet og Ukraine³. De har indført tilbagetagelsesaftaler med oprindelses- og transitlande, således at de, der formår at ankomme til Europa, nemmere kan sendes tilbage.

Myterne

Nogle i EU og medierne har forsøgt at begrunde de stadig strammere migrationspolitikker med den begrundelse, at Europa skal håndtere med mere, end hvad der er en rimelig andel af flygtninge og migranter. Det er også ofte blevet hævdet, at de fleste af de personer, der rejser ind i Europa ulovligt, er økonomiske migranter.

Sagsbeskrivelse

De fleste af verdens flygtninge forlader ikke deres oprindelsesområde. Ved udgangen af 2013 var de lande, der modtager det største antal flygtninge: Pakistan, Iran, Libanon, Jordan, Tyrkiet, Tchad, Etiopien, Kenya, Kina og USA⁴.

Siden begyndelsen af krisen i Syrien er over 2,8 millioner syrere flygtet fra deres hjem — over halvdelen af dem er børn⁵. Kun 96.000 var nået frem til Europa for at søge beskyttelse ved udgangen af april 2014⁶. I 2013 kom 48 % af alle ulovlige indvandrere og 63 % af alle dem, der ankom ulovligt ad søvejen, fra Syrien, Eritrea, Somalia, Afghanistan og lande, som er sønderrevet af konflikter og omfattende krænkelse af menneskerettighederne⁷. Størstedelen af dem, der flygter fra disse lande, flygter tydeligvis fra almindelig udbredt vold og forfølgelse og har et umiddelbart behov for international beskyttelse.

Disse foranstaltninger, hvis effektivitet i forhold til at standse ulovlig migration til Europa i bedste fald er tvivlsom, forårsager menneskelige lidelser og koster menneskeliv⁸. Mennesker tvinges til at tage de stadig farligere ruter, nogle gange med tragiske konsekvenser, når de sikrere ruter ind i EU lukkes med hegn, overvågningen øges, og der bruges flere og flere sikkerhedsstyrker. Kvinder, mænd og børn drukner i havet eller kvæles i lastbiler. De oplever vold ved EU's grænser og nægtes deres ret til at søge asyl. Dem, der søger at komme ind i EU, havner i lande som Libyen, Marokko, Ukraine eller Tyrkiet, hvor deres rettigheder er truet. I disse lande kan de komme til at lide dyb fattigdom uden adgang til sociale og økonomiske rettigheder, eller de udsættes for vold og endog tortur⁹. Det er summen af disse politikker og praksis inden for og uden for EU's grænser, der omtales som "Fort Europa".

Fuldstændig rapport: [The Human Cost of Fortress Europe](#) (gjort tilgængelig den 7. maj 2015)

¹ Skønnet er beregnet ved hjælp af data, der er indsamlet af journalister som led i projektet "Migrants Files", (Migrantsager), der findes på: <http://www.journalismfund.eu/migrants-files> (gjort tilgængelig den 7. maj 2015).

² For eksempel er langvarig og vilkårlige brug af tilbageholdelse under usle forhold et vigtigt led i Grækenlands migrationskontrolpolitik. For mere information om tilbageholdelse af migranter og asylansøgere i Grækenland, se Amnesty International, "Frontier Europe: Human rights abuses on Greece's border with Turkey" (juli 2013). Den græske stats Juridiske Råd offentliggjorde den 20. marts en udtalelse, som giver mulighed for ubegrænset tilbageholdelse af migranter (udtalelse 44/2014). Ifølge denne udtalelse, som senere blev vedtaget af ministeren for offentlig orden og beskyttelse af borgerne gennem en ministeriel afgørelse, kan tilbageholdelsen fortsætte ud over atten måneder, hvis en tilbageholdt person ikke sendes tilbage som følge af personens afvisning af at samarbejde med de græske myndigheder inden for atten måneder (den maksimale periode, der er tilladt i henhold til EU-lovgivningen om frihedsberøvelse med henblik på udvisning). Dette er en klar overtrædelse af Det Europæiske direktiv om tilbagesendelse (Europa-Parlamentet og Rådets direktiv

2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold) og er en overtrædelse af landets internationale forpligtelser på menneskerettighedsområdet.

³ Se. f.eks. Jesuit Refugee Service, "No Other Option: Testimonies from Asylum Seekers Living in the Ukraine" (juni 2011), ECRE, "Detention of Migrants in Ukraine" (oktober 2010) og projektplanen til oprettelse af modtage- og tilbagesendelsescentre i Tyrkiet, der er tilgængelig [her](#) (gjort tilgængelig den 20. juni 2014). For oplysninger om forhold i fængsler i Tyrkiet, se afsnittet "Fanget i transit." for Ukraine, se FN's Højkommissariat for Flygtninge (UNHCR), "Ukraine as a country of asylum: Observations on the situation of asylum-seekers and refugees in Ukraine", juli 2013.

⁴ UNHCR, Global Trends 2013, 20. juni 2014.

⁵ UNHCR Syria Regional Refugee Response, tilgængelig [here](#) (gjort tilgængelig den 7. maj 2015).

⁶ Elektronisk korrespondance med UNHCR (den 20. maj 2014).

⁷ Frontex' årlige risikoanalyse 2014, 14. maj 2014.

Ifølge Frontex' årlige risikoanalyse 2014 steg antallet af mennesker, der kom ulovligt ind i Europa med næsten 50 % i 2013 i forhold til 2012.

⁹ Se publikationer fra Amnesty International: "If an African dies here, no one cares" – abuses of migrants and refugees in detention in Libya" (december 2013), "Scapegoats of Fear: Rights of Refugees, Asylum-Seekers and Migrants Abused in Libya" (juni 2013), "Seeking Safety, Finding Fear: Refugees, Asylum seekers and migrants in Libya and Malta" (December 2010), "SOS Europe: Human Rights and Migration Control" (juni 2012), "Frontier Europe: Human Rights abuses on Greece's border with Turkey" (juli 2013), "An International Failure: the Syrian Refugee Crisis" (december 2013), "Refugees in Bulgaria trapped in substandard conditions" (december 2013). Se også: "Ukraine as a country of asylum. Observations on the situation of asylum-seekers and refugees in Ukraine" (juli 2013) og Raphi R. Rechitsky, "Refugee Migration to Ukraine and the Geopolitics Of Control At Europe's Eastern Borders", 1. april 2013, Fahamu Refugee Legal Aid Newsletter.